

Ønsker om Forbedringer, benytte saadanne overkapitaliserede Foretagender sig heraf ved at henvise til, at disse Foretagender ikke kunne forrente sig. Jeg antager derfor, at denne Bestemmelse i denne Retning kan yde nogen Forbedring i det af mig nævnte Forhold, og jeg maa maaske i denne Forbindelse udtale Ønsket om, at Overgangsbestemmelsen i § 89 om, at disse Opgivelser i § 5 under Numrene 6 og 7 kun kræves af Selskaber, som ere blevne stiftede i de sidste 3 Aar før Lovens Ikrafttræden, ogsaa kom til at gælde for ældre Selskaber end de nævnte, og i alt Fald for Selskaber, der have bestaaet i noget længere Tid end de 3 Aar.

Jeg er endelig enig med det ærede kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) i hans Bemærkninger om Bestemmelsen i § 4, der gaar ud paa, at Aktieselskaber ikke maa stiftes med en mindre Aktiekapital end 10,000 Kr. Jeg forstaaer ikke Grunden, hvorfor denne Bestemmelse er sat ind. Af de Aktieselskaber, vi have herhjemme, er der over $\frac{1}{3}$ eller 1,030, der arbejde med en Aktiekapital, der er under 10,000 Kr., og tager man Gennemsnittet af de 1,030 Aktieselskabers samlede Kapital, der er 3,048,000 Kr., se vi, at den Kapital, de arbejde med, bliver ikke stort mere end 3,000 Kr. for hvert Selskab.

Ogsaa Bestemmelsen om, at Aktier ikke kunne lyde paa mindre Beløb end 100 Kr., anser jeg for meget uheldig, den vil i alt Fald bevirke, at den arbejdende Klasse ved denne Bestemmelse fuldstændig udelukkes fra gennem Aktietegning at danne et egentligt Arbejderaktieselskab. En saadan Bestemmelse findes jo heller ikke i vore Nabolandes Aktielove. I Norge har man aldeles ikke nogen Bestemmelse for Aktiekapitalen, og Minimumet for den enkelte Aktie er i den norske Lov sat til 10 Kr., og i Sverige gælder der lignende Bestemmelser. Ogsaa der er Minimum for en Aktie sat til 10 Kr., for saa vidt Aktiekapitalen ikke overstiger 25,000 Kr. Det forekommer mig, at der kunde være Grund til at beholde lignende Regler her i en Aktielov, som vore Nabolande have.

Imidlertid vil jo denne Lov nok komme i Udvalg, og jeg haaber da, at de enkelte Punkter, jeg har understreget her, maa kunne blive ændrede, især da der ogsaa fra anden Side er faldet Udtalelser, der gaa i Retning af, hvad jeg her har fremført. Med disse Bemærkninger skal jeg paa min Gruppes Vegne tilsige vor Beredvillighed til at yde vor Medvirkning

til paa det foreliggende Grundlag at skabe en Lovgivning paa dette Omraade.

Ministeren for Handel og Søfart (Muns): Overfor den sidste ærede Taler vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at naar Beløbet for de enkelte Aktier er foreslaaet sat til 100 Kr., saa er det netop som en Beskyttelse for de smaa i Samfundet. Det, man vil, er at sørge for, at Fristelsen for dem til at gaa hen og sætte deres Penge i Aktier ikke skal være saa stor, at den lokker dem bort fra Sparekassen. For Beløb af 10—20 Kr. mener man, at Sparekassen i Virkeligheden er et sundere og naturligere Opholdssted end Aktieselskaber. — Og naar vi komme til Spørgsmaalet om Kapitalen, de 10,000 Kr., saa maa man dog først erindre, at Meningen med al Aktieselskabsskabelse er jo ved Sammenslutning af de mindre Kapitaler, ved Sammenslutning af de mange at magte det Arbejde, som den enkelte ikke magter. Men dersom man kommer ned til det, som man mange Steder er nede paa, at faa Aktieselskaber med en Kapital paa en 4—500 Kr. eller saadant noget, saa er det i Virkeligheden Humbug. Der er ikke nogen Mening i at have et Aktieselskab paa 500 Kr., hvor Kapitalen maaske oven i Købet ikke er indbetalt. De, der lide mest, der klage mest derved, ere de smaa næringsdrivende i København, og det er for at beskytte dem, at jeg mener, det vilde være urigtigt at gaa for langt ned med Aktiekapitalen. Om man f. Eks. skulde sige 5,000 Kr., skal jeg ikke udtale mig nærmere om, det bliver naturligvis til en vis Grad vilkaarligt, men man maa ikke se bort fra, at ved at gaa for lavt ned skaber man en absolut Fare for de smaa i Samfundet.

Jeg vil saa gerne gøre en Bemærkning om det eneste Punkt, hvorom selve Udvalget har været enig, nemlig Aktiekursen, og hvorom der fra 2 ærede Talere er faldet Ytringer her. Naar man er bange for at give Ret til Udstedelse af Aktier til Underkurs, saa er det første Punkt, hvor man møder Faren, dette, at et Selskab udsteder Aktier, lydende paa pari, 100 Kr. pr. Stk., men som der ikke er tilstrækkelig Valuta for. Som Følge deraf udstedes Aktien ganske vist paa 100, men den sælges for 50. Det er slet ikke saa ualmindeligt et Tilfælde — selv om det ikke er saa grelt, at det gaar ned til 50 —, at Aktier for at vinde Indgang hos Publikum komme til at lyde paa højere